

II. UPAMIĘTANIE Z MARTWYCH UCZYNKÓW

1. Kluczowe wersety

Hbr 6,1; J 14,23-24; J 16,13-15; Ef 2,10.

2. Wstęp

Pierwsze wezwanie dla grzesznika brzmi: „upamiętaj się z grzechu”. Pierwsze wezwanie dla nowonarodzonego chrześcijanina brzmi: „upamiętaj się z martwych uczynków!”

3. Upamiętanie

Przypomnijmy sobie czym jest upamiętanie. Możemy je określić jako zwrot w myśleniu i postawie prowadzący do zmiany postępowania (2Krn 7,14).

Charles Finney powiedział: „Upamiętanie zawiera intelektualną i emocjonalną rezygnację z przeciwstawiania się Bogu we wszystkim, w każdym szczególe. Zawiera ono przekonanie, że Bóg ma zupełną rację, a grzesznik jest całkowicie w błędzie oraz zupełne porzucenie z całego serca wszelkich wymówek i usprawiedliwiania grzechu”.

Upamiętanie polega na dostrzeżeniu podstaw naszego życia jako niestałych i rezygnacji z nich na rzecz Bożych fundamentów. Nie jest to rzecz negatywna, lecz raczej prawdziwy fundament sam w sobie, konieczny do przyjęcia błogosławieństw Bożych i zmierzaniu do duchowej dojrzałości. Właściwie, jeśli chcielibyśmy przyjąć błogosławieństwa Boże do naszego życia, które nie miałyby położonego właściwego fundamentu pokuty, to w rezultacie mogłoby to spowodować odpadnięcie od prawdy, którą przyjęliśmy.

4. Czym jest prawdziwe upamiętanie?

Upamiętanie nie jest tylko przyjęciem prawdy umysłem lub świeckim smutkiem, lecz jest to:

a) Boży smutek z powodu grzechu

Prawdziwe upamiętanie nie jest tylko smutkiem wewnątrz nas lub względem innej osoby, lecz przede wszystkim jest to smutek przed Bogiem. Polega na zobaczeniu grzechu, tak jak Bóg go widzi (Ps 38; 2Kor 7,10)

b) Wyznanie grzechu (Ps 32,5; 1J 1,9)

c) Gotowość porzucenia grzechu (Prz 28,13)

d) **Nienawiść do grzechu** (Ez 20,43-44)

e) **Upamiętanie zawiera zadośćuczynienie** (Łk 19,8; 3M 6,1-7)

Upamiętanie nie jest po prostu „jednorazowym” czynem, lecz postawą serca, opartą na naszej ciągłej więzi z Bogiem.

5. Martwe uczynki

Martwe uczynki są tym wszystkim, co uczyniliśmy, a co nie pochodziło z Boga. Martwy, znaczy pozbawiony życia. Tak więc martwe uczynki pozbawione są Bożego życia. Bóg nie popiera niczego, co nie pochodzi od Niego. Do martwych uczynków w naszym życiu możemy zaliczyć to wszystko, co uczyniliśmy w niewłaściwym czasie lub ze złych pobudek oraz to, co nie przyniosło chwały Bogu.

Istnieją dwie kategorie martwych uczynków:

a) **Wszystko, co uczyniliśmy przed naszym nawróceniem**

Zawarte są tu nasze grzechy lub uczynki ciała (Ga 5,19-21) i uczynki złego (1J 3,8). Można tu zaliczyć nawet chodzenie do kościoła i branie udziału w tradycyjnych formach i ceremoniach, w celu zasłużenia sobie na przychylność Boga. Bóg może przyjąć nas tylko na podstawie dokonanego dzieła naszego Zbawiciela. Jedyne Jego śmierć usprawiedliwia nas (Ef 2,8-9; 2Tm 1,9; Tt 3,5). Od chwili przyjęcia dzieła dokonanego przez Jezusa Chrystusa, nasze sumienie jest oczyszczone z martwych uczynków, abyśmy mogli służyć żywemu Bogu (Hbr 9,14).

b) **Wszystko, co pozbawione jest życia Bożego w naszej służbie dla Boga**

Przykłady z Pisma Świętego:

- ◆ Kościół w Sardes miał imię, że żyje, lecz właściwie był martwy (Obj 3,1-2).
- ◆ Dawid, który policzył wojowników Izraela, w rezultacie czego 70000 z nich umarło, ponieważ złożył on swoją ufność w niewłaściwej rzeczy (2Sm 24,10).
- ◆ Mojżesz, który zabił Egipcjanina, co było fałszywą gorliwością (2Moj 2,11-12).

Musimy naśladować przykład Jezusa, który nie czynił żadnych martwych uczynków. On nie robił nic sam z siebie, lecz tylko to, co Ojciec Mu pokazał (J 5,19.30; J 7,16; J 8,28; J 14,10).

Jako uczniowie Jezusa, nie mamy wymówki czyniąc martwe uczynki w naszym życiu. Jezus powiedział: „*Ja prosić będę Ojca i On da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki - Ducha prawdy*” (J 14,16).

Duch prawdy przychodzi i zamieszkuje w nas, kiedy stajemy się uczniami Jezusa: Jezus obiecał - „*Lecz gdy przyjdzie On, Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę, bo nie sam od siebie mówić będzie, lecz cokolwiek*

usłyszysz, mówić będzie, i to, co ma przyjść, wam oznajmi. On mnie uwielbi, gdyż z mego weźmie i wam oznajmi” (J 16,13-14).

Tak wielu chrześcijan pozostaje duchowymi niemowlętami, ponieważ bardziej nastawieni są na branie, niż dawanie. Nie są chętni, by zdyscyplinować swoje życie w oczekiwaniu na Pana, by pokazał im przez swoje Słowo oraz modlitwę, co mają czynić. Niektórzy może nawet słyszą Boży głos, lecz nie chcą uczynić kroku wiary zgodnie z tym, co usłyszeli (Rz 10,17). Bóg szuka tych, którzy będą wzrastać w duchowej dojrzałości. On poszukuje duchowych ojców - ludzi, na których inni mogą patrzeć i naśladować ich wiarę, posłuszeństwo i pobożność (1Kor 4,15-16). Bóg nie oczekuje, że będziemy biegli, zanim nauczymy się raczkować. On zna nas, kocha i wymierza nam tylko takie tempo, z którym sobie radzimy. Musimy w pełni poddać nasze życie naszemu kochającemu, niebiańskiemu Ojcu i ufać Mu, szukając Jego kierownictwa i prowadzenia, będąc posłuszni Jemu.

Odrzucenie martwych uczynków przygotowuje miejsce dla dobrych fundamentów, abyśmy posuwali się naprzód w budowaniu dojrzałości. Wtedy nie pozostaniemy duchowymi niemowlętami, lecz będziemy rośli i nauczymy się jaka jest wola Boża w każdej sytuacji. Poza tym będziemy czynić to, czego On pragnie dla nas. Nie czynimy tego sami, gdyż mamy Ducha Świętego, który pomaga nam stawiać każdy krok na tej drodze. Powinniśmy budować z Nim więź, gdyż On jest naszym pocieszycielem; musimy uczyć się Jemu ufać.

6. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Czy są jakieś martwe uczynki w twojej służbie dla Pana, z których powinienś upamiętać się?
- b) Czy są jakieś dziedziny w twoim życiu, na których polegasz chociaż wiesz, że nie podobają się one Bogu?
- c) W jaki sposób brak pokuty w jakiejś dziedzinie twojego życia, może doprowadzić cię do odpadnięcia od prawdy, którą Bóg nam objawił i którą przyjęliśmy?
- d) Dlaczego powinniśmy mieć nienawiść do grzechu? Przedyskutuj.
- e) Przeczytaj Ewangelię Łukasza 19,8. Dlaczego Zacheusz postąpił w taki sposób?
- f) Dlaczego niektórzy chrześcijanie nadal zachowują się jak duchowe niemowlęta, zawsze proszący i biorący, lecz nigdy nie dający? (Do dyskusji).
- g) Czy znasz jakichś uczniów Jezusa, których mógłbyś naśladować? Dlaczego wybrałeś akurat tych ludzi? (Hbr 13,7; Hbr 6,12).

7. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Upamiętanie jest „zwrotem w naszych postawach i czynach”.

- b) Powinniśmy patrzeć na wszystko w taki sposób jak Bóg.
- c) Martwe uczynki są tym wszystkim, co czynimy bez Boga i co jest pozabawione Bożego życia.
- d) Potrzebujemy położenia fundamentu upamiętania z martwych uczynków w naszym życiu, aby wzrastać w duchowej dojrzałości w Bogu.
- e) Jako uczniowie Jezusa nie mamy żadnego usprawiedliwienia dla naszych martwych uczynków, gdyż posiadamy dar Ducha Świętego mieszkającego w nas.
- f) Musimy naśladować Jezusa, który nie czynił martwych uczynków, ponieważ wykonywał tylko to, co Jego niebiański Ojciec pokazał Mu.
- g) Bóg chce, abyśmy byli dojrzałymi uczniami Jezusa, a nie duchowymi niemowlętami.